762/06

Den 6. december 2006 blev i sag nr. 69.007:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Danske Forsikring, klager over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Det fremgår af sagen, at selskabet har anerkendt erstatningspligten for en parkeringsskade over for klagerens modpart, samt at klageren bestrider, at han har påkørt modpartens parkerede bil.

Klageren har over for nævnet ved klageskema modtaget af nævnet den 13/3 2006 nedlagt påstand om, at Danske Forsikrings afgørelse skal omgøres således, at klageren fritages for at betale selvrisikobeløbet. Klageren har til støtte sin påstand anført:

> "I begyndelsen af januar 2006 modtog jeg et brev fra Topdanmark, i hvilket man meddelte mig, at der var rejst et erstatningskrav mod mig for at have påkørt en bil i V. Bymidte torsdag den 15. december 2005. Jeg kontaktede selskabet med det samme og fortalte, at jeg ikke havde påkørt nogen bil. Jeg fik at vide, at det ville man meddele modpartens selskab, og hvis jeg ikke hørte nærmere, kunne jeg gå ud fra, at der ikke ville ske mere.

Stor var derfor min forbløffelse, da jeg modtog et brev af 31. januar (bilag ...), i hvilket man meddelte mig, at forsikringsselskabet har anerkendt erstatningspligten, idet et 'uvildigt' vidne har bekræftet, at jeg har påkørt modpartens bil. Man henviser samtidigt til, at afgørelsen stemmer overens med, hvordan lignende sager er blevet afgjort.

Jeg besvarer dernæst selskabets brev med skrivelse af 7. febr. 2006. (bilag ...). Heri anfører jeg bl.a. at jeg fandt det absurd, at selskabet anerkender erstatningskravet uden min accept og uden så meget som at orientere mig på forhånd. Jeg fandt det også absurd, at selskabet ikke kunne oplyse mig om, hvor stort erstatningskravet var, men man gik tilsyneladende ud fra, at kravet lå inden for min selvrisiko, så på den måde kunne det jo ikke koste selskabet noget.

Selskabet ansvarlige direktør for skade, K.B.P. svarede hurtigt på mit brev (se bilag ... af 1. februar 2006), hvori han bl.a. spørger, om jeg har været på V. Bymidte den pågældende dag. Han vedlægger samtidigt en skitse fra vidnet, der skulle forklare, hvad der efter hans opfattelse skete (bilag ...). Først på dette tidspunkt får jeg at vide, at begivenheden skulle være indtruffet kl. 16.

I mit svarbrev af 12-02-06 (bilag ...) redegjorde jeg for, at det forekom mig ganske usandsynligt, at jeg skulle have været på Bymidten på det pågældende tidspunkt, dels fordi jeg som pensionist altid handler om formiddagen eller først på eftermiddagen, dels fordi det kl. 16 i december må være mørkt, hvilket betyder, at jeg normalt slet ikke ville handle på det tidspunkt. Men som jeg senere sagde til en af Topdanmarks medarbejdere, er det da håbløst for mig at erindre små to måneder efter uheldet, om jeg undtagelsesvis alligevel skulle have været der, og i hvert fald vil det være umuligt for mig at bevise, at jeg ikke har været der.

I mit brev anfører jeg også, at i følge vidnets skitse sidder han på førersædet i sin egen bils venstre side, og kan derfor umuligt se venstresiden af den bil, der holder med front imod ham. Dvs. han kan ikke se, om jeg skulle have påkørt bilen.

Hertil kommer, at han på skitsen fortæller, at den påkørende bil er en todørs bil. Min Peugeot XT har imidlertid fem døre, så derfor kan det ikke være min bil.

En medarbejder hos Topdanmark kontakter herefter vidnet, som bekræfter, at han ikke kunne se påkørslen, men at modpartens bil 'bevægede sig kraftigt', da jeg skulle have parkeret ved siden af. Hertil kan jeg kun svare, at det er en grov usandhed. En sådan påkørsel kan en erfaren elitebilist ikke undgå at bemærke.

Ifølge vidnets senere mundtlige forklaring til en medarbejder hos Topdanmark gik jeg ind for at handle, mens vidnet ventede på sin kæreste. Hvis vidnet, mens jeg parkerer, går over for at se, hvad der er sket, kan han ikke overse, at min bil har fem døre. Ifølge vidnets forklaring opholder han sig fortsat i sin bil, indtil føreren af min bil er vendt tilbage. Det er meget besynderligt, at han så ikke på det tidspunkt kontakter føreren og gør ham opmærksom på skaden.

Medarbejderen hos Topdanmark, fortæller mig bagefter, at vi da ikke kan vide, om vidnet ikke hele tiden er blevet siddende, indtil føreren af min bil er vendt tilbage og er kørt, hvorefter han først da går over til den påkørte bil for at efterlade en meddelelse. Lyder det særlig sandsynligt? Hvis han har oplevet en sådan påkørsel, må nysgerrigheden da drive ham til med det samme at ville se, hvad der er sket.

Det forekommer mig, at Topdanmarks medarbejder ikke har været tilstrækkelig omhyggelig i sin udspørgen af vidnet. Han forsøgte åbenbart heller ikke at høre, om vidnet var sikker på, at min bil er en todørs."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 1/5 2006 fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor henvist til ankenævnskendelse 40.805 og har anført:

"Det fremgår af modpartens anmeldelse, at da hans bil holdt parkeret, blev den påkørt af klagers bil.

Vidnet havde sat en seddel på klagers bil med oplysning om modpartens registreringsnummer og vidnets telefonnummer.

Af vidneerklæringen fremgår det, at en ældre mand påkørte modpartens parkerede bil i venstre side - vidnet holdt parkeret lige foran modpartens bil.

På baggrund af vidnets forklaring har vi jf. FL § 108, stk. 1, anerkendt erstatningspligten for skaden på modpartens bil jf. vedlagte kendelse."

I brevet af 10/2 2006 fra selskabets direktion til klageren hedder det bl.a.:

"Erstatningspligten over for modpartens forsikringsselskab har vi anerkendt på baggrund af vidnets forklaring.

Til orientering vedlægger jeg kopi af vidnets forklaring og ud fra den, har vi ikke afvist sagen.

Vidnet har oplyst, at PL ... påkørte modpartens parkerede bil

Den dag skaden skete, holdt vidnet parkeret lige bag modpartens bil, og han så, at din bil påkørte modpartens parkerede bil.

Vidnet satte en seddel i modpartens rude, hvor han oplyste registreringsnummeret på din bil og sit mobilnummer.

Vores hæftelse over for skadelidte er reguleret i Færdselsloven

Af færdselsloven § 108, stk. 1, fremgår det, at selskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte, og det betyder, at vi som ansvarsforsikrer for din bil, kan afgøre skyldsspørgsmålet direkte med modpartens selskab."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen, herunder korrespondancen mellem klageren og selskabets direktion, og finder ikke grundlag for at kritisere, at selskabet på baggrund af vidneerklæringen har anerkendt erstatningspligten over for modpartens forsikringsselskab, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Nævnet bemærker, at selve erstatningskravet opgøres af selskabets taksatorer, men da sagen ikke indeholder oplysninger herom, har nævnet ikke forholdt sig til kravets størrelse.

Med denne bemærkning

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson